

BÁNK ATYA ELMÉLKEDÉSEI

A MENNYEI ATYA SZÓL A GYERMEKEIHEZ
– EUGENIA ELISABETTA RAVASIO NŐVÉRNEK ADOTT –
ÜZENETEK ALAPJÁN

A MENNYEI ATYA SZÓL

Első rész

„Béke és üdvösség e háznak és az egész világnak! Hatalmam, szeretetem és Szent lelkem érintse meg az emberek szívét, hogy az egész emberiség az üdvösség útjára térjen, és Atyjához jöjjön, aki keresi gyermekeit, hogy szerethesse és megmenthesse őket”. Ezeket a köszöntő szavakat 1932. július 1-én, Jézus Szentséges Vérének ünnepén mondta a Mennyei Atya Eugenia Elisabetta Ravasio nővérnek, aki ebben az évben huszonöt éves volt, és öt éve lett tagja egy francia missziós közösségnek, az Apostolokról nevezett Miasszonyunk Kongregációnak. Lehet, nem mindenki fogadja szívesen a magán kinyilatkoztatásokat, de az akkori Grenoble-i püspök tíz éven át tanulmányozta, igaznak találta, 1982-ben hivatalosan kiadta és a vatikáni megbízott jóváhagyta. Valóban feleslegesnek gondolható lenne ez a magán kinyilatkoztatás, ha az emberek komolyan vették volna Urunk Jézus Krisztus gyönyörű megnyilatkozásait a Mennyei Atyjáról. Ezt így említi maga az Atya: „Megígértem az embereknek a Megváltó eljövételét. Mi mindent meg nem tettem jövételének előkészítéséért, megmutatva szeretetemet az előképekben, akik Őt képviselték már évezredekkel eljövetele előtt. Mert ki is ez a Megváltó? Honnan jön? Mit tesz a földön? Kit képvisel? A Megváltó, az Isten. Kicsoda az Isten? Az Isten az Atya, a Fiú és a Szentlélek. Honnan jön Jézus, kinek a megbízásából jön az emberek közé? Az Isten, az Ő Atyja bízta meg Őt. Kit képvisel majd a földön? Az Ő Atyját, az Istent. Mit cselekszik majd a földön? Megismerteti és megszeretteti az emberekkel az Atyát, az Istent. Vajon nem ezeket mondta: „Nem tudátok, hogy nekem Atyám dolgaiban kell fáradoznom?” (Lk 2,49) „Nem azért szálltam alá a mennyből, hogy a magam akaratát tegyem, hanem annak akaratát, aki küldött.” (Jn 6,38) „Mindent megad nektek az Atya, amit

nevemben kértek tőle.” (Jn 15,16) „Ti így imádkozzatok: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy”. (Mt 6,9) Azért jött, hogy az Atyát megismertesse az emberekkel és megdicsőítse: „Aki engem lát, látja az Atyát is.” (Jn 14,9) „Én az Atyában vagyok, s az Atya énbennem”. (Jn 14,11) „Senki sem juthat el Atyámhoz, csak általam”. (Jn 14,6) Látjátok, ó emberek, hogy öröktől fogva egyetlen óhajom van: az, hogy megismertessem és megszerettessem magam az emberekkel, mert az a vágyam, hogy szüntelenül velük legyek”. „Kívánjátok-e, hogy a most kifejezett vágyamnak hiteles bizonyítékát adjam? Miért rendeltem volna el Mózesnek a frigysátor és a szövetség ládájának elkészítését, ha nem a miatt az égő vágy miatt, hogy teremtményeim, az emberek közé jöhessek lakni – mint atya, testvér és bizalmas barát? Ezért adtam parancsaimat Mózesnek. Azokat megtartva felismerhették volna végtelenül jó Atyjukat, akinek legfőbb gondja jelen életük és örök üdvösségük”. Sajnálatos dolog, hogy sem a messiási ígéretekől, sem az előképekből, de még magának Krisztus Urunknak csodaszép tanításaiból sem ismerték fel az emberek Istenben ezt a mindenkit szerető Atyát. Mindig előtérben maradt az ősi felfogás, amikor Isten mennydörgős hangjától megrémülve szóltak: Ne Isten szóljon hozzánk, hogy meg ne találjunk halni!” (Kiv 20,19) Az Atya türelemmel várta ezerkilencszáz évig, hogy ne csak néhány kiváltságos lélek, mint Assisi Szent Ferenc merje bizalommal mondani: Isten apám helyett is Atyám.

A MENNYEI ATYA SZÓL

Második rész

Az Ószövetségben a próféták, akkori küldötteim, nem tudtak igazán közel vinni a népemhez. „De mi mást kellett volna még tennem, hogy az emberek között személyesen megjelenhessek? Nem volt más lehetőségem, mint hogy én magam jöjjek el, istenségem második Személyében. Vajon akkor megismernek-e az emberek Engem? Vajon hallgatnak-e rám?” Isten pontosan látja a jövőt, erre a kérdésre is ismerte a választ. „Nem vesznek majd tudomást jelenlétemről, bár egészen közel lesznek majd hozzám. Szent Fiamban bántalmazni fognak engem minden jó ellenére, amit tesz majd

velük. Fiamban megrágalmaznak, sőt keresztre feszítenek, hogy megöljenek. Vajon megszűnik-e irántuk való szeretetem? Nem, mert gyermekeim, az emberek iránti szeretetem annál sokkal nagyobb.” Az Atya szeretete a Megváltóban kapott visszautasítások következtében sem csökken. Külön hangsúlyozni akarja a szeretetének nagyságát a következő példával: „Ha elegendő lett volna teremtményeim egyikének áldozata, hogy Fiamhoz hasonlóan életével és halálával levezelje a többi ember bűneit, haboztam volna ezt kívánni gyermekeimtől. Miért? Mert elárultam volna szeretetemet, ha egy más teremtményemet, akit szeretek, szenvedni hagytam volna ahelyett, hogy Én magam szenvedtem volna Fiamban. Sohasem akartam szenvedést okozni gyermekeimnek.” Csodálatos vallomás! Igen sokan ismerik e kinyilatkoztatást, de kevesen értik meg a lényegét. Isten valóban szeretetből teremtett és szeretetből cselekszik mindent. „Mostanára ez a szeretet feledésbe merült. Ezért szeretnék benneteket emlékeztetni rá, hogy megtanuljatok engem olyannak megismerni, amilyen valóban vagyok. Hogy ne féljetek úgy, mint a rabszolgák egy olyan Atyától, aki benneteket ennyire szeret.” Isten leszállt Fiában az emberi társadalom kevésbé elismert és kívánatos részébe, egyszerű munkáscsaládnak a tagja lett. Növekvő gyermekként, munkába állt, megtanulta az építőipar csínját-bínját, majd Szent József halála után ő lett a mester, a vállalkozó, teljesítette a megrendelők kívánságait, kifogástalan eredménnyel. „Egyszülött Fiamban, vagyis megtestésült istenségemben még mi mindent meg nem tettem értetek? Emberi természetében az istenség van rejtve; kicsiny, szegény és megalázott. Fiam, Jézus áldozatos, munkás életet folytatott, Én öböne mindent vele együtt tettem. Meghallgattam imáit, hogy az embernek kijelölt útja legyen, hogy mindig igazságban járhasson, s hogy a biztos célhoz, hozzám megérkezessen.” Istenatyánk nemcsak a fizikai munkát, annak fárasztó voltát, a munkásélet keserveit ismeri meg Jézusban, hanem az ő szemén keresztül az egyszerű emberek gyengeségeit közvetlenül megtapasztalja. Amit isteni méltóságából együtt érző szívvel vett tudomásul, most Jézus kemény munkája közben tapasztalja, hogy milyen könnyű a dolgozó embernek elveszteni a fejét és vétkezni. „Ezért kértem Fiamat, hogy adja meg számotokra azokat az eszközöket, amelyek gyengeségetekben segítségetekre lehetnek. Ezen eszközök által megtisztulhattok bűnietektől, hogy ismét szeretetembe fogadhassalak benneteket. Ezek elsősorban a szentségek, és az a végtelenül tökéletes eszköz, amellyel – bukásaitok

ellenére is – meg akarlak menteni benneteket: a kereszti Fiam szent vérével, amely minden pillanatban rátok hull, amikor megtisztulásra vágytok: akár a bűnbánat szentsége által, akár a szentmiseáldozat által”. Atyánk bizony keserves szívvel említi meg, hogy ezek az eszközök kétezer év óta rendelkezésünkre állnak, ennek ellenére nagyon sokan nem élnek velük. A szerencsétlenek életük végén az örök sötétségbe zuhannak, pedig az Atya szívesen visszafogadta volna őket szeretetébe, és az örök boldogságba segítette volna valamennyit. Milyen kár, hogy nem ismerték ezt a szerető Atyát.

A MENNYEI ATYA SZÓL

Harmadik rész

A Mennyei Atya sajnálja, hogy sokan a halálra készülve nem mernek hozzá fordulni. „Lehetséges volna, hogy ha Atyátoknak hívtok és szerettek Engem, hagynálak benneteket elveszni? Ne higgyétek ezt! Én valóban a legjobb Atya vagyok! Ismerem teremtményeim gyengeségét. Jöjjetek hozzám bizalommal és szeretettel! Ha megbánjátok bűneiteket, megbocsátok nektek. Bármilyen visszataszítóak is bűneitek, bizalmatok és szeretetek elfeledteti Velem azokat, és nem foglak elítélni benneteket. Igazságos vagyok, a szeretet mindent megbocsát. Ezért szeressetek és tiszteljétek engem, hogy ne kerüljétek ítélet alá, hogy irgalmas lehessen hozzátok. Ne kételkedjétek! Tanúim vagytok, milyen sok kegyelemmel és jótéteménnyel támogatlak benneteket minden pillanatban. Arra következtethettek ebből, hogy olyan Atya vagyok, akinek szeretete minden más apa szeretetét, gondviselését fölülmúlja, aki soha sem szűnik meg szeretni, ha ti is akarjátok.” A bűnös maga is érzi, hogy Isten várja a javulását, de nem találja, nem meri keresni az utat amely, visszavezetné az elhagyott Atyához. Az Atya két utat készít: a kereszti és az Oltáriszentség. Ezek egyikén elindul bűnös gyermeke felé, és várja, hogy a bűnbánó ugyanezt tegye. „A kereszti az a számomra is fájdalmas út, amely révén közéték jöhettek, mert ezzel váltottalak meg titeket Fiam által. Számotokra a kereszti az az út, amelyen fölemelkedhettek Szent Fiamhoz, általa egészen Hozzám. Kereszti nélkül

soha nem juthattok előre, mert az ember a bűnnel magára vonta az Istentől való elszakadás büntetését. Az Oltáriszentségben köztetek lakom úgy, mint az apa, családjában. Azért bíztam meg Fiamat, hogy alapítsa meg az Oltáriszentséget, hogy minden tabernákulum kegyelmeim és végtelen szeretetem kincstára legyen, és az embereknek, minden gyermekemnek kioszthassam Mindig a kereszt és az Oltáriszentség által részesültök isteni erőmből és végtelen irgalmamból.” Az Atya a harmadik isteni Személyt, a Szentlelket is nekünk adja. Általa mindenütt velünk maradhat és működhet bennünk. „Istenségem e harmadik személyének műve a legnagyobb csendben megy végbe, úgy, hogy az emberek gyakran észre sem veszik. Általa meg tudom tenni, hogy ne csak a tabernákulumban maradjak, hanem mindazoknak a lelkében is, akik a kegyelem állapotában vannak. Szívetekben akarom felállítani trónomat, hogy mindig bennetek lakjak, mint szerető Atyátok, aki óv és támogat titeket. Senki sem értheti meg azt az örömet, amit akkor érzek, amikor egy lélekkel kettesben lehetek.” Az emberi szívben is élnek vágyak. Ady Endre ezt így fogalmazta meg: „Ezért minden, önkínzás, ének, Szeretném, hogy ha szeretnének, Ha lennék valakié”. Az Atyától örökölhettük ezt a vágyat: „Mindeddig még senki sem értette meg teljesen istenatyai Szívemnek végtelen Vágyát, hogy minden ember – igazak és bűnösök – megismerjenek, szeressenek és tiszteljenek. Pedig csak ezt a hármast szeretném az emberektől megkapni ahhoz, hogy mindig irgalmas és jóságos lehessenek, még a legnagyobb bűnösökhöz is.” Az Atya mi mindent megtett a történelem folyamán, „hogy az ember megadhassa Nekem azt a tiszteletet, amely Engem, mint Atyját, Teremtőjét és megmentőjét megillet. Ennek ellenére e különleges tiszteletet, amelyet annyira óhajtottam és óhajtok, még nem adták meg nekem.” Pedig már a Kivonulás könyvében a főparancsban is megfogalmazta az Atya: „Istennek sajátos tisztelettel kell hódolni. Főleg Dávid király zsoltárai tartalmazzák ezt a tanítást. Azokban a parancsokban, amelyeket Én magam adtam Mózesnek, első helyre tettem: „Szeresd Uradat, Istenedet szíved, lelked mélyéből, s minden erőddel!”

A MENNYEI ATYA SZÓL

Negyedik rész

Sok jótéteményt nyújtott az Atya az embereknek. Ezek alapján méltán várja el, hogy viszont szeretetet kapjon, mégpedig szívből jövően: „Úgy adtam nektek életet, hogy hasonlatosságomra teremtettelek meg benneteket. Szívetek tehát éppoly érzékeny, mint az enyém, az enyém pedig olyan, mint a tietek.” Az Atya hivatkozik az emberi szív csodálatos érzésvilágára: „Mit meg nem tennétek azért a felebarátotokért, aki valami kis szívességet tesz nektek, hogy azzal nektek örömet szerezzen? A legérzékletlenebb ember is hálát érezne szívében e személy iránt. Egyik-másik ember ilyen esetben még azt is keresné, hogy mi okozna a másíknak még nagyobb örömet, hogy szolgálatát viszonzza. Én még hálásabb leszek nektek biztosítva számotokra az örök életet, ha megteszitek, hogy úgy tiszteltek, ahogyan azt elvárom tőletek. Fájdó érzés ébred az Atyában, amikor úgy tűnik, kis-sé elfeledkeztünk róla. Nem féltékenység ösztönzi, amikor ezt szová teszi: „Elismerem, hogy Szent Fiam által sokan ismernek Engem, és hogy vannak olyanok is, akik fel tudnak emelkedni Fiam által Hozzám. De ők nagyon kevesen vannak. Ne gondoljátok azonban azt, hogy Fiamat tisztelve nem tiszteltek Engem. Biztosítalak arról titeket, hogy így Engem is tiszteltek, mivel Én Fiamban élek. Tehát mindaz, ami az Ő dicsősége, az az Enyém is. Látni szeretném, hogy az ember Atyja és Teremtője előtt külön tisztelettel, áhítattal is hódol. Minél jobban tiszteltek Engem, annál jobban tisztelitek Szent Fiamat. Hiszen akaratom szerint Ő lett a megtestesült Ige, aki azért jött közétek, hogy megismertesse veletek azt, aki Őt küldte.” Gyakran előfordul, hogy katolikus hívek úgy vélik, csak azok üdvözülnek, akik formálisan is Egyházunk tagjai. A második eucharisztikus imában a halottakért így imádkozik a miséző pap: „Emlékezzél meg testvéreinkről” vagyis akik katolikusok voltak életükben. Majd így folytatja: „és azokról is, akik irgalmadban bízva távoztak el ebből a világból”. Ezek azok az emberek, akik nem jutottak el a Szentháromság ismeretére és így sem hinni nem tudtak benne, sem szolgálni néki, de igyekeztek megtenni mindent, amit a lelkiismeretük parancsolt. Sokan vannak olyanok is, akik csak erőtérnek ismerik a legfelsőbb Lényt, tehát nemcsak a Szentháromságot

nem ismerik, de egyetlen személyről sem tudnak, aki az istenséget birtokolja. Az Atya a következőkben feléjük fordul: „Gondoljátok meg, hogy mily sok teremtményem van, akik a megváltás titka által gyermekeimmé lettek, még sincsenek azokon a „legelőkön”, amelyeket Fiam által minden ember számára kijelöltem. Hányan vannak még ismerőseitek között is, sőt az egész világon, akik nem ismerik Atyjukat, aki teremtette őket, pedig létüket én számon tartom. Ó mennyire szeretném megismertetni veletek magamat, mint mindenható Atyátokat, hogy jótéteményeim által végre az egész emberiség Hozzám találjon. Azt szeretném, hogy törvényeim szerint sokkal gyümölcsözőbben éljete. Azt akarom, hogy menjete el az emberekhez a nevemben, és beszéljete rólam. Adjátok tudtukra, hogy van egy Atyjuk, aki miután megteremtete őket, nekik akarja adni a tulajdonában lévő kincseket. Gondolok rájuk, szeretem őket, és meg akarom őket ajándékozni az örök boldogsággal. Megígérem nektek, hogy az emberek így gyorsabban fognak megtérni. Higgyéte el, ha már az ősegyház idejétől kezdve külön hódolattal, áhítattal tisztelte volna hús évszázad elteltével már csak kevés olyan ember maradt volna, aki bálványimádásban, pogányságban és hamis szektában élne. Így viszont az emberek csukott szemmel rohannak vesztükbe, az örök tűz mélységei felé. És látjátok, mennyi tennivaló maradt még!”

A MENNYEI ATYA SZÓL

Ötödik rész

Mennyei Atyánk személyes kapcsolatot akar teremteni velünk, emberekkel: „Óhajtom tehát, hogy az ember gyakran gondoljon arra, hogy személyesen jelen vagyok ott, ahol ő van. S hogy egyáltalán élni sem tudna, ha nem lennék mindig vele. Hitetlensége ellenére is mindig vele maradok. Istennek az a terve, hogy megváltoztatja az embereknek a hozzá való viszonyát. A történelem során alig gondoltak az emberek arra, hogy Istennek nem tehetél a hozzá való ragaszkodásunk, hanem öröme telik benne. „Nagy bizalmat várok el az emberektől irántam, Mennyei Aty-

juk iránt. Szeretném, ha valóban családi kötelék s gyöngéd szeretet lenne köztem s köztetek. Ne éljetez vissza végtelen jóságommal.” Az Atyának tetsző dolog, ha az ember bizalmasan kérni meri az adományait: „Ismerem szükségleteiteket, szívetek minden vágását. Mennyire hálás és boldog volnék, ha mindig hozzám jönnétek, hogy bizalmasan közöljétek velem szükségleteiteket. Legyetek irántam olyan bizalommal, mint egy gyermek az apja iránt. Hogy tagadhatnék meg tőletek bármit is, ha tőlem kéritek? Még ha nem is láttok engem, vajon nem tapasztaljátok-e az események által, amelyek bennetek végbemennek és körülöttetek történnek, hogy egészen közel vagyok hozzátok?” Péter apostol levelét olyan keresztényekhez írta, akik személyesen nem ismerték Jézust, ennek ellenére hisznek benne. „Hitetek próbája a romlandó aranyról – melyet tűz által próbálnak meg –, sokkal értékesebbnek bizonyuljon dicséretetekre, dicsőségetekre és tisztességetekre Jézus Krisztus megjelenésekor, akit bár nem láttatok, szerettek; akiben, bár most sem látjátok, hisztek; s mivel hisztek, örvendezni fogtok kimondhatatlan és megdicsőült örömmel, elérve hitetek célját, lelketek üdvösségét.” (1Pét 1,7-9) Az Atya ugyanezt kívánja magával kapcsolatban: „Mily érdemszerző lesz majd számotokra, hogy hittetek Bennem, anélkül hogy láttatok volna engem. Most, bár ti nem láttok ezen egyetlen személy kivételével, akinek ezt az üzenetet adom, mégis személyesen jelen vagyok köztetek azáltal, hogy szólok hozzátok. Választottamban, akihez szólok, mindnyájukat látom és mindenkihez szólok külön-külön és együttvéve, úgy szeretlek benneteket, mintha ti is látnátok.” Minden emberhez közel vagyok „Óhajtom tehát, hogy az emberek megismerjenek és érezzék, mily közel vagyok mindnyájukhoz. Emberek, ismerjétek fel, hogy az emberiség egyetlen reménysége szeretnék lenni! Talán nem vagyok-e az már most is? Remény nélkül elveszne az ember. Szükséges, hogy olyannak ismerjétek meg, amilyen vagyok. Akkor béke, bizalom és szeretet hatol majd be szívetekbe, és élő kapcsolatba hoz benneteket Velem, az Atyával, Ég és Föld Urával.” Hazánknak is egyetlen reménye a Mennyei Atya. Már most is! Nekünk, magyaroknak még látszólag sincs senki földi jóakarónk, sem rokon nép, sem jó szomszéd. Fiát és az ő édesanyját is kimondhatatlan szeretete jeléül nekünk ajándékozta. Az Atya eddigi ábrázolásai nem szolgálták kellően az Atya célját. Dániel prófétának úgy jelenik meg, mint Ősöreg, de ezzel csak azt fejezte ki, hogy minden más létezőt megelőz létével. Isten kívül áll a világon, időtlen, örök-ifjú. Az emberek nem érzik magukhoz

közelinek. Ezért üzeni: „Ne gondoljátok, hogy olyan félelmetes öregember vagyok, amilyennek az emberek képeiken és könyveikben ábrázolni szoktak. Nem, ez nem így van! Sem fiatalabb, sem idősebb nem vagyok Szent Fiamnál és Szentlelkemnél. Azért azt szeretném, hogy mindenki – a kisgyermektől az idősekig – családiasan Atyának szólítson engem”.

A MENNYEI ATYA SZÓL

Hatodik rész

A család a legkisebb, legfontosabb sejtje a társadalomnak. A teremtő Isten rendelkezése szerint alakult az idők kezdetén. Egy férfi és egy nő életre szóló szövetségén alapul, és kiteljesedik a házasságból születő gyermekekkel. A történelem során ugyan voltak torzítások a család szerkezetében, mint a többnejűség, de a Megváltó ezt határozottan elutasította egy farizeusi kérdés tárgyalásakor: „Mózes a ti keményszívűségetek miatt engedte meg nektek, hogy elbocsássátok feleségeteket. De ez kezdetben nem így volt. Mondom hát nektek, aki elbocsátja feleségét – hacsak nem paráznaság miatt –, és mást vesz el, házasságot tör”. (Mt 19,8-9) A modern társadalmakban is sok a baj. A család nem mindig a szeretet maradéktalan boldog fészke. Ezen is segíteni kíván a Mennyei Atya: „Azt szeretném, ha minden családban otthon érezhetném magam. Akkor mindenki teljes biztonsággal mondhatná: Van egy Atyánk, aki végtelenül jó és irgalmas, s mérhetetlenül gazdag. Mindig gondol ránk, közel van hozzánk és figyel ránk. Ő tart fenn minket. Mindent megad nekünk, amire csak szükségünk van, ha kérjük Tőle. Éppen ezért vagyok itt, hogy kérhessétek Tőlem azt, amire szükségetek van. Ahogy Jézus tanította nektek: „kérjétek és adatik nektek!” Atyai jóságomban mindent megadok nektek, ami javatokra válik, ha bizalommal fordultok Hozzám. Akkor majd egyre jobban tudatosul bennetek, hogy szerető Atyátok vagyok, aki köztetek él.” Lám, mennyire ismeri Atyánk az általános vágyat: jó lenne egy szerető rokon vagy jóakaró segítő, aki megoldaná örökös gondjainkat. Egyre ritkább az olyan család is, amelyik élő hittel Istent veszi körül. Az Atya érzékelhető jelenlétet kí-

ván biztosítani a családi körben: „Továbbá azt kívánom, hogy a családok egy mindenki számára látható helyre tegyék majd azt a képet, melynek leírását később adom meg választott gyermekemnek. Ezzel azt szeretném elérni, hogy minden család különleges oltalmam alatt állhasson és bensőségebben tisztelhesen. E kép előtt minden nap közölhetik majd Velem szükségleteiket, fáradozásait, gondjait, szenvedéseiket, vágyait, de örömeiket is. Hiszen egy apának mindenről tudnia kell, ami gyermekeivel kapcsolatos. Én tudom is, mivel ott vagyok, mégis szeretem, ha minden-
nel Hozzám fordultok. Mindig tudok alkalmazkodni körülményeitekhez. A kicsinyek közt kicsinnyé teszem magam. Felnőtt leszek a felnőtt emberekkel, az idősek között pedig hozzájuk válok hasonlóvá. Így mindenki megértheti, mit akarok neki mondani megszentelődéséért.” Ezt az alkalmazkodást Jézusban már bemutatta az Atya az embereknek: „Arra, amit most mondtam, talán nem elég bizonyíték nektek Szent Fiam? Ő olyan kicsivé és gyengévé tette magát, mint amilyenek ti vagytok. Vajon nem szeretetemet bizonyítja-e az is, hogy most szólok hozzátok? És hogy megérthessétek azt, amit mondani akarok, nem egy hozzátok hasonló szegény teremtményt választottam-e, aki által szólhatok hozzátok Isten lehajol hozzánk, hogy fölemeljen minket: „Látjátok, koronámat lábamhoz tettem, és a világot a Szívemre ölelem. Dicsőségemet a mennyben hagytam, mindenkinek mindene lettem: a szegények közt szegény, a gazdagok között gazdag, a fiatalok között fiatal. Együttérző Atyaként védelmembe szeretném venni az ifúságot. Oly sok rossz van a világban! A tapasztalatlan lelkek igen könnyen hagyják magukat elkápráztatni a bűn csábításaitól, fokozatosan a teljes romlásba kerülnek. Ti, akiknek különösen szükségetek van arra, aki óvja életeteket, jöjjetek hozzám, hogy elkerülhessétek a rosszat! Igaz Atyátok vagyok, aki jobban szeret benneteket, mint ahogy a teremtmények közül bárki is szerethet! Meneküljete Hozzám, osszátok meg Velem gondolataitokat és vágyaitokat. Akkor megtapasztalhatjátok gyöngéd szeretetemet. Kegyelemmel. foglak elhalmozni benneteket, és megáldom jövőtöket.”

ISBN 978-963-12-0446-9

Idézetek:

*A Mennyei Atya szól szeretett gyermekeihez
- Eugénia Elisabetta Ravasio nővérnek adott üzenetek*

Szenírási idézetek:

*Ó- és Újszövetség Szentírás Neovulgáta
Szent Jeromos Bibliatársulat
Budapest, 1997*